

Retsgrundlag

Insolvensbehandlingen i Tjekkiet er primært reguleret ved lov nr. 182/2006 om insolvens og insolvensprocedurer (zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení) (lov om insolvens) suppleret med lov nr. 99/1963, den civile retsplejelov (zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád). Et andet vigtigt instrument er lov nr. 312/2006 om bobestyrere, som (sammen med loven om insolvens) udgør de retlige rammer for udøvelse af kuratorvirksomhed.

De gældende udgaver af disse bestemmelser kan findes [her](#).

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

Insolvensbehandling kan iværksættes mod fysiske og juridiske personer, uanset om de er virksomheder eller ej.

De forskellige former for insolvensbehandling (konkurs, rekonstruktion, gældssanering) adskiller sig fra hinanden i kraft af de enheder, som de vedrører. Der kan indgives konkursbegæring mod alle enheder, mens rekonstruktion udelukkende er rettet mod virksomheder, og gældssanering er primært rettet mod ikke-erhvervsretlige enheder (som beskrevet nedenfor).

Der kan ikke anlægges insolvenssager mod staten, selvstyrende lokale myndigheder, politiske partier og bevægelser under valgkampen samt visse andre enheder af overvejende offentlig karakter. Der gælder særlige regler for finansielle institutioner og forsikringselskaber.

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

Insolvens eller umiddelbart forestående insolvens

Insolvenssager er retssager vedrørende skyldnerens insolvens eller en umiddelbar risiko for insolvens, og hvordan man håndterer den. De forudsætter således, er der foreliggende en situation med insolvens eller en umiddelbar risiko for insolvens.

En skyldner er insolvent, hvis (*disse er kumulative betingelser*):

Skyldneren har flere kreditorer

Skyldneren har økonomiske forpligtelser, hvor restancen er mere end 30 dage

Skyldneren er ude af stand til at opfylde disse forpligtelser.

En skyldner anses navnlig for at være insolvent, hvis han har indstillet afbetalingen på en betydelig del af sin gæld eller undlader at afvikle disse forpligtelser i mere end tre måneder efter forfald, eller hvis en af de økonomiske fordringer mod skyldneren ikke kan opfyldes ved tvangsfuldbyrdelse eller udlæg.

En skyldner, der er en erhvervsretlig enhed (uanset om der er tale om en juridisk eller fysisk person), er ligeledes insolvent, hvis vedkommende er dybt forgældet. En skyldner betragtes som dybt forgældet, hvis han har flere kreditorer, og hans samlede forpligtelser overstiger værdien af hans aktiver.

Umiddelbart forestående insolvens er en situation, hvor man under hensyntagen til alle omstændigheder med rimelighed kan antage, at skyldneren vil være ude af stand til at opfylde en væsentlig del af sine økonomiske forpligtelser behørigt og rettidigt.

Typen af insolvenssager

I tjekkisk lovgivning skelnes der mellem tre grundlæggende måder at håndtere en kreditors insolvens eller umiddelbart forestående insolvens på ved en insolvenssag:

Konkurs

Rekonstruktion

Gældssanering.

Loven om insolvens bestemmer ikke, hvilke af de forskellige insolvensmetoder der skal anvendes for en bestemt skyldner, men lader valget stå åbent. Ud over likvidationsproceduren (konkurs) findes der også et element af genopretning (rekonstruktion og gældssanering). Valget af den relevante metode til behandling af en skyldners insolvens skal styres af et ønske om at sikre det bedst mulige resultat for kreditorerne.

Konkurs (*konkurs*) er den almindelige metode til håndtering af insolvens: Kreditorernes anmeldte krav på grundlag af en konkursbegæring dækkes stort set af provenuet fra realiseringen af aktiverne og proportionalt med de anmeldte krav. Udækkede krav eller dele heraf bortfalder ikke, medmindre andet angives i lovgivningen. Denne metode til håndtering af insolvens anvendes altid, når det er umuligt at foretage rekonstruktion eller gældssanering som mere moderate procedurer over for skyldner, eller hvis det bliver klart i løbet af proceduren, at man ikke fortsat kan anvende disse metoder til håndtering af insolvensen.

Rekonstruktion (*reorganizace*) kan anvendes til at håndtere insolvens eller umiddelbart forestående insolvens, når skyldneren er en virksomhed. Dette indebærer en rekonstruktion af virksomheden. Kreditorernes fordringer vil i princippet blive dækket løbende, mens skyldnerens virksomhed drives videre i overensstemmelse med foranstaltninger, der går ud på at genoprette sund drift i henhold til en rekonstruktionsplan, der er godkendt af skifteretten.

Kreditorerne overvåger, hvordan planen skrider frem.

Gældssanering (*odlužení*) er den metode, der anvendes ved insolvens eller umiddelbart forestående insolvens hos fysiske personer (der eventuelt også driver virksomhed) og juridiske personer, der ikke udøver erhvervsretlig virksomhed. Ved denne insolvensbehandlingsmetode tages der større hensyn til sociale aspekter end til økonomiske aspekter. Formålet er at lade skyldnerne "starte på en frisk" og motivere dem til at deltage aktivt i tilbagebetalingen af deres gæld. Som hovedregel skal skyldneren være i stand til fuldt ud at kunne betale kurators salær og dennes udlæg, minimum det samme beløb til de øvrige kreditorer samt krav på underholdsbidrag og honorar til justitssekretæren. Nogle kategorier af skyldnere (modtagere af alderspension eller invalidepension eller skyldnere, der kan betale deres kreditorer op til en bestemt procentdel) kan blive omfattet af gældssanering i et begrænset tidsrum. Det antages, at privilegerede kreditorers krav vil blive indfriet ved hjælp af sikkerhedsstillelsen. Et supplerende formål her er at nedbringe det offentlige udgifter til rehabilitering af personer, der befinder sig i en social krise. Gældssanering kan opnås ved realisering af boets aktiver, omlægning af tilbagebetalingen eller en kombination af disse.

Hvem kan indlede insolvensbehandlingen?

Insolvensbehandlingen kan først indledes, når der er indgivet insolvensbegæring. Den indledes på den dato, hvor insolvensbegæringen indgives til en domstol med kompetence til at træffe afgørelse i sagen. Insolvensbegæring kan indgives af både skyldnere og kreditorer, undtagen i tilfælde af umiddelbart forestående insolvens, hvor de skal indgives af skyldneren.

Skyldnere, som er virksomheder (enten en fysisk eller en juridisk person), er forpligtede at indgive insolvensbegæring uden unødigt forsinkelse, når de bliver klar over eller med rettidig omhu burde være klar over, at de er insolvente.

Indledning af konkursbehandling

Skifteretten udsteder en konkursbegæring som en særlig kendelse. I undtagelsestilfælde kan denne kendelse kombineres med insolvensafgørelsen (hvis skyldneren ikke kan omfattes af rekonstruktion eller gældssanering). Konkurserklæringen træder i kraft, når konkursbegæringen offentliggøres i insolvensregistret.

Indledning af rekonstruktionsbehandling

Rekonstruktionen indledes med en tilladelse fra skifteretten, der udstedes efter anmodning fra skyldneren eller en registreret kreditor.

Der kan gives tilladelse til rekonstruktion, hvis (*disse ikke er kumulative betingelser*):

skyldnerens samlede årlige nettoomsætning i den seneste regnskabsperiode forud for konkursbegæringen var mindst CZK 50 000 000, eller skyldneren har mindst 50 ansatte, eller

skyldneren fremlægger en rekonstruktionsplan for skifteretten samtidig med konkursbegæringen eller senest på den dato, hvor insolvensafgørelsen træffes; rekonstruktionsplanen skal være godkendt af mindst halvdelen af alle sikrede kreditorer (beregnet ud fra de samlede krav) og mindst halvdelen af alle usikrede kreditorer (igen beregnet ud fra de samlede krav).

Rekonstruktionen kan ikke gennemføres, hvis skyldneren er en juridisk person, der er trådt i likvidation, er værdipapirhandler eller er en anden juridisk person, der er bemyndiget til at handle på en råvarebørs i henhold til en specifik lovbestemmelse.

Skifteretten giver sin tilladelse, hvis de relevante retlige betingelser er opfyldt. Der er ingen appelmulighed.

Skifteretten afviser ansøgninger om tilladelse til rekonstruktion, hvis: a) hvis man i lyset af alle omstændighederne med rimelighed kan antage, at der er tale om uredelig hensigt, eller b) hvis den indgives af en person, der allerede tidligere har fået en ansøgning om tilladelse til rekonstruktion behandlet af retten, eller hvis c) den indgives af en kreditor, der ikke er godkendt af skiftesamlingen. Klager over sådanne afgørelser kan kun indgives af de personer, der har indgivet ansøgningen.

Indledning af gældssaneringsbehandling

En ansøgning om gældssanering indgives af skyldneren ved hjælp af en standardblanket og indsendes, hvor det er relevant, sammen med en konkursbegæring (hvis insolvensbehandlingen ikke er blevet indledt efter anmodning fra en kreditor). Der findes en begrænsning: Ansøgningen om gældssanering indgives på skyldnerens vegne af en advokat, en notar, en foged, en kurator eller en godkendt person på det offentlige vegne. Skyldneren har ret til selv at indgive denne ansøgning, hvis han har et eksamensbevis fra universitetet i jura eller økonomi.

Ansøgningen om gældssanering med bilag skal først og fremmest indeholde oplysninger om skyldnerens tidligere og forventede fremtidige indtægter, en fortegnelse over hans aktiver og en erklæring på tro og love, hvoraf det fremgår, at han på tidspunktet for ansøgningens indgivelse blev orienteret om de forpligtelser, der påhviler ham under sagen, at han vil betale sine kreditorer den resterende del af deres fordringer, at han vil udfolde alle rimelige bestræbelser på så vidt muligt at fyldestgøre kreditorerne, at han vil opfylde samtlige forpligtelser, der følger af insolvenslovgivningen, og at han vil opgive samtlige sine indtægter.

Skifteretten giver tilladelse til gældssanering, hvis de juridiske betingelser er opfyldt. Skifteretten afviser en ansøgning om gældssanering, hvis det under hensyntagen til alle omstændigheder med rimelighed kan antages, at der er tale om uredelig hensigt, eller hvis skyldneren ikke er i stand til at afholde "mindsteomkostningerne". Mindsteomkostningerne skal dække hele honoraret og alle kontante udgifter for kurator, skyldige og løbende underholdsbidrag, honorar til den person, der udarbejder ansøgningen om gældssanering, samt et vist beløb til almindelige usikrede kreditorer. Skifteretten afviser ligeledes en ansøgning om gældssanering, hvis de hidtidige resultater af proceduren viser, at skyldneren har været efterladende eller forsømmelig med at opfylde sine forpligtelser ved insolvensbehandlingen. Skifteretten afviser ligeledes ansøgningen, hvis skyldneren a) har fået gældssanering inden for de seneste 10 år, b) gældssaneringen er blevet ophævet inden for de seneste fem år på grund af uredelig hensigt, eller hvis c) behandlingen er blevet indstillet inden for de seneste tre måneder, fordi skyldneren har trukket sin ansøgning tilbage. Ansøgningen afvises ikke, hvis skyldneren har forpligtet sig med en rimelig grund, eller hvis der er tale om en betydelig forskel mellem gældens størrelse og de betalte afdrag. Kun skyldneren har ret til at klage over afvisning af en ansøgning.

Hvornår får indledningen af insolvensbehandlingen virkning?

Indledningen af insolvensbehandlingen træder i kraft efter offentliggørelsen af en meddelelse om indledning af insolvensbehandlingen i insolvensregistret (se nedenfor). Virkningerne varer frem til afslutningen af insolvensproceduren, medmindre andet er anført i lovgivningen om en af insolvensmetoderne.

Foreløbige foranstaltninger i afventen af en insolvensafgørelse

Skifteretten kan træffe midlertidige foranstaltninger på eget initiativ, indtil den har taget stilling til en konkursbegæring, medmindre andet er fastlagt i lovgivningen. Enhver, der ønsker en foreløbig foranstaltning indført, som skifteretten ellers kunne kræve indført af egen drift, er ikke forpligtet til at stille sikkerhed. Når skyldneren anmoder om indførelse af en foreløbig foranstaltning, er vedkommende ikke forpligtet til at stille sikkerhed.

Ved hjælp af sådanne foreløbige foranstaltninger kan skifteretten bl.a.:

udpege en midlertidig kurator

begrænse nogle af virkningerne som følge af indledningen af insolvensbehandlingen

kræve, at indgiverne af insolvensansøgningen stiller sikkerhed som erstatning for skader eller andre tab, som skyldneren måtte lide.

Insolvensregister

Insolvensprocedurer offentliggøres i insolvensregistret, der administreres af justitsministeriet. Dette er et elektronisk informationssystem hos den offentlige forvaltning, der er tilgængeligt på: <https://isir.justice.cz>.

Insolvensregistrets primære opgave er at sikre den størst mulige offentlighed om insolvensbehandlingen og give mulighed for at følge forløbet. Registret bruges til at offentliggøre skifterettens afgørelser i insolvenssager og i afledte tvister, indgivelse af sagsakter og andre oplysninger i henhold til loven om insolvens eller i henhold til skifterettens afgørelse.

Insolvensregistret er tilgængeligt for offentligheden (med undtagelse af visse oplysninger), og alle har ret til at gennemlæse det, tage kopier og få udskrifter af det.

Ud over at fungere som kilde til information er insolvensregistret vigtigt til forkyndelse af dokumenter. Det er et redskab til forkyndelse af de fleste kendelser og andre dokumenter. Insolvensprocedurer anmeldes generelt til insolvensregistret senest to timer efter indgivelse af en anmodning (inden for rettsens åbningstid). Alle kendelser og andre dokumenter offentliggøres efterfølgende i insolvensregistret. Dermed kan alle få indblik i de insolvensbehandlinger, der foregår i Den Tjekkiske Republik.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

Konkursboet

Hvis skyldneren indgiver konkursbegæring, omfatter konkursboet skyldnerens formue på det tidspunkt, hvor virkningerne af indledningen af insolvensbehandlingen indtræffer, sammen med aktiver, som skyldner erhverver i løbet af insolvensbehandlingen.

Hvis konkursbegæringen indgives af en kreditor, omfatter konkursboet aktiver tilhørende skyldneren på tidspunktet, hvor skifterettens foreløbige foranstaltning, som begrænser (helt eller delvist) skyldnerens ret til at afhænde aktiver, aktiver tilhørende skyldneren på det tidspunkt, hvor afgørelser om skyldnerens insolvens træder i kraft, og aktiver, som skyldneren erhverver i løbet af insolvensbehandlingen, efter at disse afgørelser er trådt i kraft. Når skyldneren ejer aktiver i fællesje, indgår skyldnerens andel af disse aktiver i konkursboet. Disse aktiver indgår i boet, selv om de er en del af fællesje i skyldners ægteskab.

Aktiver tilhørende andre personer end skyldneren indgår i boet, hvis dette kræves i lovgivningen, navnlig hvis der er tale om godtgørelse for ikke-retskraftige retshandlinger. I forbindelse med realisering af aktiverne betragtes disse aktiver som en del af skyldnerens aktiver.

Medmindre andet er fastsat i lovgivningen, består konkursboet hovedsagelig af kontantbeløb, løsøre og fast ejendom, anlæg og udstyr, bankbøger, indlånsbeviser og andre former for indskud, aktier, vekslers, checks eller andre værdipapirer, aktiebesiddelser, skyldnerens monetære og ikkemonetære fordringer, herunder betingede krav og krav, der endnu ikke er forfaldet, skyldnerens løn, vederlag, bonus og indkomst, som træder i stedet for skyldnerens arbejdsrelaterede løn, andre rettigheder og andre aktiver med en værdi, der kan udtrykkes i penge. Konkursboet omfatter også f.eks. renter, gevinster, udbytte og ydelser i forbindelse med ovennævnte aktiver.

Medmindre andet er fastlagt i lovgivningen, er aktiver, der ikke kan beslaglægges ved fuldbyrdelsesprocedurer eller en udlægsforretning, ikke en del af boet. Dette spørgsmål er reguleret ved lov nr. 99/1963, den civile retsplejelov. Tvangsfuldbyrdelse kan ikke gennemføres i aktiver ejet af skyldner, som skyldner har akut behov for til at opfylde sine egne og sin families materielle behov eller til at udføre sine arbejdsopgaver, samt andre aktiver, hvis salg ville være i strid med god moralsk adfærd (hverdagstøj, almindelige husholdningseffekter, vielsesringe og andre lignende genstande, lægemidler eller medicinske anordninger, som skyldner har brug for som følge af sygdom eller fysiske handicap, kontantbeløb svarende til det dobbelte af et eksistensminimum for personer samt kæledyr). Aktiver, der anvendes til skyldnerens erhvervstransaktioner, holdes derimod ikke uden for boet. Medmindre andet er fastlagt ved lov, omfatter boet ikke aktiver, der i henhold til specifik lovgivning kun kan afsættes på en nærmere bestemt måde (f.eks. målrettede tilskud og tilbagebetalingspligtig støtte fra centrale eller lokale offentlige budgetter eller en statslig fond).

Behandlingen af aktiver, som skyldneren erhverver, eller som overdrages til skyldneren efter indledningen af insolvensbehandlingen

Generelt gælder det, at aktiver, der erhverves af eller overdrages til skyldneren efter insolvensbehandlingsindledning, indgår i konkursboet. Dette kan imidlertid ændres i henhold til den anvendte insolvensmetode. Skyldnere kan kun disponere over formuegoder, hvis de derved overholder de krav, der er forbundet med den pågældende fase af insolvensbehandlingen og insolvensmetoden.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

Kurators opgaver og status

Kuratorens vigtigste opgave er at bestyre skyldnerens konkursbo og håndtere afledte og andre tvister. Kurator tilstræber at sikre en forholdsmæssig, hurtig, billig og størst mulig dækning af kreditorernes krav.

Kurator er forpligtet til at udøve sin funktion samvittighedsfuldt og med rettidig faglig omhu. Han er forpligtet til at gøre alt, hvad der med rimelighed kan forventes af ham, for at dække kreditorernes krav i størst muligt omfang. Ved udførelsen af sine opgaver skal skyldner prioritere kreditorernes fælles interesse frem for sine egne og andres interesser.

Ved konkursbehandlingen får kurator tilladelse til at afhænde boet samt til at udøve skyldnerens rettigheder og opfylde deres forpligtelser i spørgsmål vedrørende boet. Kurator udøver navnlig aktionærrettigheder knyttet til aktier i konkursboet, handler i egenskab af arbejdsgiver i forbindelse med skyldnerens ansatte og er ansvarlig for driften af skyldnerens virksomhed, bogføring og overholdelse af skattereglerne. Kuratorer har normalt til opgave at realisere boet. Ved en rekonstruktionsprocedure fører kuratorerne primært tilsyn med de aktiviteter, der udføres af en skyldner, der fortsat har rådighed over aktiverne, fortsætter med at identificere boet og udarbejder en boopgørelse, håndterer verserende tvister, udarbejder og udvider kreditorfortegnelsen og aflægger rapport til kreditorudvalget. Kuratorerne varetager også opgaver ved skyldnermøder eller medlemsmøder.

Ved gældssanering arbejder kuratorerne sammen med skifteretten og kreditorerne om at føre tilsyn med skyldneren og dennes transaktioner, realiserer skyldnerens aktiver og foretager månedlige udbetalinger til kreditorerne i henhold til tilbagebetalingsplanen.

Skyldnerens status

Ved konkursbehandling mister skyldnere deres ret til at råde over deres ejendom samt til at udøve andre rettigheder og forpligtelser i forbindelse med boet. Disse beføjelser overgår til kurator. Det er bestemt ved lov, at retshandlinger udført af skyldnere i disse sager, efter at beføjelserne til at disponere over ejendommen er overgået til kurator, ikke er retskraftige i forhold til kreditorer.

Ved rekonstruktion er skyldneren også fortsat i besiddelse af boet med visse begrænsninger. Retshandlinger af grundlæggende betydning for afhændelse og forvaltning af konkursboet kan kun udføres af en skyldner, der er i besiddelse af formuegoderne, med kreditorudvalgets samtykke. En skyldner, der misligholder denne forpligtelse, er ansvarlig for skader eller andre tab, som herved påføres kreditorer eller tredjemand. Medlemmerne af skyldners styrende organ hæfter solidarisk for sådanne skader eller andre tab. Ved "retshandlinger af afgørende betydning" menes handlinger, der medfører en betydelig ændring af boets værdi, kreditorernes stilling eller kreditorernes dækning. Kuratorerne fungerer også som skyldnerens generalforsamling eller medlemsmøder.

I gældssaneringsager er skyldneren også fortsat i besiddelse af boet med visse begrænsninger. Skyldneren er under tilsyn af skifteretten, kurator og kreditorerne.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

Generelt reguleres modregning af den civile lovbog. Som tommelfingerregel kan man sige, at hvis parterne har de samme typer af krav mod den anden part, kan de modregne kravet med modpartens. Modregningen kan ske, så snart en part har ret til både at kræve, at et krav dækkes, og til at betale sin egen gæld. En modregning ophæver de to krav i det omfang, de er sammenfaldende. Hvis der ikke er tale om fuldstændigt sammenfald, dækkes fordringen på samme måde som betalingen. Disse virkninger opstår, når to krav er berettiget til modregning.

Ved insolvensbehandling kan skyldners og kreditors gensidige krav modregnes i henhold til insolvensafgørelsen, hvis de lovbestemte modregningsbetingelser (ifølge den civile lovbog) er blevet opfyldt, inden der træffes beslutning om insolvensmetoden, medmindre andet er bestemt i loven om insolvens (f.eks. for at forlænge gyldigheden af fordringer, der er opstået i forbindelse med en lejekontrakt til en bolig).

Modregning i forbindelse med insolvensbehandling er ikke tilladt, hvis skyldners kreditor:

ikke er registreret som kreditor med hensyn til det modregningsberettigede krav, eller det modregningsberettigede krav blev erhvervet som følge af en ikke-retskraftig retshandling, eller havde kendskab til skyldners insolvens på det tidspunkt, hvor det modregningsberettigede krav blev erhvervet, eller endnu ikke har betalt skyldners gyldige krav i det omfang, dette overstiger kreditors modregningsberettigede krav, eller i tilfælde, som er angivet af skifteretten, eller som er omfattet af midlertidige foranstaltninger.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Aftaler om gensidige ydelser

Hvis skyldneren på tidspunktet, hvor han erklæres konkurs, eller hvor der gives tilladelse til rekonstruktion eller gældssanering, er part i en aftale om gensidig levering af ydelser, herunder en midlertidig kontrakt, som endnu ikke er gennemført fuldt ud af skyldneren eller modparten på det tidspunkt, hvor han erklæres konkurs, eller der gives tilladelse til rekonstruktion eller gældssanering, gælder følgende:

- Ved konkurs- eller gældssaneringsprocedurer kan kuratorerne fuldbyrde en aftale i stedet for skyldneren og søge at få den anden kontraktpart til at fuldbyrde aftalen, eller de kan afvise at fuldbyrde aftalen.
- Ved rekonstruktionsprocedurer udøver en skyldner, der er i besiddelse af formuegodet, de samme beføjelser med forbehold af kreditorudvalgets samtykke.

Ved en konkurs- eller gældssaneringsprocedure anses en kurator, der ikke erklærer, at en aftale vil blive gennemført inden for 30 dage fra konkursafgørelsen eller tilladelsen til gældssanering, for at have nægtet at gennemføre aftalen; indtil da kan modparten ikke trække sig ud af aftalen, medmindre andet angives i aftalebestemmelserne. Ved en rekonstruktionsprocedure skal skyldnere, som er i besiddelse af formuegodet, og som ikke erklærer, at de nægter at gennemføre aftalen inden for 30 dage efter godkendelsen af omstruktureringen, gennemføre en aftale om gensidig levering af ydelser.

En modpart, som er forpligtet til at opfylde sin del af aftalen først, kan udsætte opfyldelsen, indtil den gensidige gennemførelse sker eller sikres, medmindre aftalen indgås af modparten efter offentliggørelsen af insolvensafgørelsen.

Hvis den kurator eller skyldner, der er i besiddelse af formuegodet, nægter at opfylde aftalen, kan modparten kræve erstatning for følgeskader ved at anmelde et krav inden for 30 dage efter afvisningen af opfyldelsen af aftalen. Modpartens krav, der udspringer af en fortsættelse af aftalen efter konkurserklæringen, udgør krav mod konkursboet.

Modparten kan ikke søge godtgørelse for delvis gennemførelse forud for insolvensafgørelsen, da gennemførelsen ikke blev gengældt af skyldneren.

Faste aftaler

Hvis det er aftalt, at en leverance med en markedspris skal leveres på et bestemt tidspunkt eller inden for en fastsat frist, og hvis leveringstidspunktet indtræffer eller fristen udløber efter en konkurserklæring, kan forpligtelsen ikke kræves opfyldt; der kan kun søges erstatning for tab som følge af skyldnerens manglende opfyldelse af forpligtelsen. Ved "tab" forstås forskellen mellem den aftalte pris og markedsprisen, der betales på datoen, hvor konkurserklæringen afgives, på det sted, der udpeges som leveringssted i aftalen. Modparten kan kræve erstatning som kreditor ved at anmelde et krav senest 30 dage efter konkurserklæringen.

Låneaftale

Hvis skyldneren har indgået en låneaftale, kan kurator efter konkurserklæringen kræve lånet tilbagebetalt inden udløbet af den kontraktfastsatte låneperiode.

Leje, fremleje

Der findes detaljerede bestemmelser om leje- og fremlejekontrakter. Efter konkurserklæringen har kurator f.eks. ret til at opsiges leje- eller fremlejekontrakter, som skyldneren har indgået, inden for en frist, der er fastsat i lovgivningen eller i kontrakten, også selv om den er indgået for en bestemt periode; opsigelsesvarslet kan højst være på tre måneder. Dette gælder med forbehold af den civile lovebogs bestemmelser om, hvornår og på hvilke betingelser udlejer kan opsiges lejemålet.

Skyldners kontraktudkast, som modparten endnu ikke har accepteret ved konkurserklæringen

Ved konkurserklæringen bortfalder skyldnerens anmodninger om indgåelse af kontrakter, som endnu ikke er accepteret, og eventuelle kontraktudkast, som er accepteret af skyldneren, men endnu ikke er indgået, når de vedrører konkursboet. Udkast til kontrakter, som endnu ikke er accepteret af skyldneren på tidspunktet for konkurserklæringen, kan kun accepteres af kurator.

Ejendomsforbehold

Hvis skyldneren har solgt et formuegode med ejendomsforbehold og leveret det til køber forud for konkurserklæringen, kan køber enten returnere formuegodet eller insistere på at videreføre kontrakten. Hvis skyldneren forud for konkurserklæringen køber og modtager et formuegode med ejendomsforbehold, kan sælger ikke søge formuegodet returneret, under forudsætning af at kurator opfylder forpligtelserne i henhold til kontrakten uden ugrundet ophold efter at være blevet opfordret til dette af sælger.

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

Indledningen af konkursbehandlingen har følgende virkninger:

Krav og andre rettigheder vedrørende boet kan påberåbes ved at anlægge sag, hvis disse kan påberåbes ved anmeldelse.

Retten til dækning fra sikkerhedsstillelse vedrørende aktiver, som ejes af skyldner, eller aktiver, der indgår i konkursboet, kan kun udøves og erhverves som nye rettigheder på de betingelser, der fastsat i loven om insolvens. Dette gælder også for indførelse af et retsligt pant eller tilbageholdelsespant i fast ejendom, som foreslås efter indledningen af insolvensbehandlingen.

Der kan afsiges kendelse om gennemførelse af afgørelsen eller tilbageholdelse af skyldners aktiver samt andre aktiver, der indgår i boet, og proceduren kan indledes, men ikke fuldbyrdes. Ved krav mod boet og krav med tilsvarende status kan fuldbyrrelse eller tilbageholdelse af aktiver i skyldnerens bo imidlertid ske på grundlag af en afgørelse fra skifteretten med forbehold af de restriktioner, der fastsættes i den pågældende afgørelse.

Det er ikke muligt at udøve en ret, der er fastlagt i aftalen mellem kreditor og skyldner, til udlæg i løn eller anden indkomst, der behandles som løn, ved fuldbyrrelsen af en dom.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

Insolvensafgørelser indfører et moratorium for retssager og voldgiftssager om krav og andre rettigheder vedrørende boet, som skal påberåbes ved registrering i insolvensbehandlingen, eller der betragtes som registreret ved insolvensbehandlingen, eller vedrørende krav, som ikke opfyldes ved insolvensbehandlingen. Medmindre andet angives, er det umuligt at videreføre disse procedurer, mens en insolvensafgørelse fortsat er i kraft.

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

Principperne for kreditorers deltagelse

Insolvensbehandling er bl.a. baseret på følgende principper vedrørende kreditorers deltagelse:

Insolvensbehandlingen skal gennemføres på en sådan måde, at ingen af parterne skades på urimelig vis eller opnår ulovlige fordele, og således at kreditorernes krav dækkes hurtigt, økonomisk og i videst mulig udstrækning.

Kreditorer, der i henhold til loven har samme eller tilsvarende status, har lige muligheder ved insolvensbehandlingen.

Medmindre andet er fastlagt ved lov kan en kreditors rettigheder, der er erhvervet i god tro forud for indledningen af insolvensbehandlingen, ikke begrænses af skifteretten eller som følge af den procedure, der skal følges af kuratoren.

Kreditorer er forpligtede til at afstå fra at foretage handlinger med henblik på at dække deres krav uden for insolvensbehandlingen, medmindre dette er tilladt i lovgivningen.

Kreditororganer

Kreditororganerne er:

skiftesamlingen

kreditorudvalget (eller kreditorernes repræsentant).

Skiftesamlingen er ansvarlig for at vælge og afsætte medlemmer af og suppleanter til kreditorudvalget (eller en kreditorrepræsentant). Skiftesamlingen kan forbeholde sig retten til at behandle alle spørgsmål, der hører under kreditororganernes kompetence. Hvis der ikke udpeges et kreditorudvalg eller en kreditorrepræsentant, handler skiftesamlingen i stedet i denne egenskab, medmindre andet er fastlagt i lovgivningen.

Hvis mere end 50 kreditorer er registreret, skal skiftesamlingen oprette et kreditorudvalg. Hvis dette ikke er obligatorisk, kan det erstattes af en kreditorrepræsentant.

Kreditorudvalget udøver de beføjelser, der tilhører kreditororganer, undtagen spørgsmål, der hører under skiftesamlingen, eller som skiftesamlingen har besluttet selv at behandle. Kreditorudvalget fører navnlig tilsyn med kurators aktiviteter og er berettiget til at fremsætte forslag til skifteretten vedrørende insolvensbehandlingen. Kreditorudvalget beskytter kreditorernes fælles interesser og samarbejder med kurator om at nå målet med insolvensbehandlingen. Bestemmelserne om kreditorudvalg finder tilsvarende anvendelse på kreditorrepræsentanter.

Kreditor kategorier

Loven skelner mellem privilegerede og usikrede kreditorer.

En privilegeret kreditor er en kreditor, hvis fordring er sikret ved aktiver tilhørende boet i form af et pant, en tilbageholdsret, en overdragelsesbegrænsning, en betroet overdragelse af en rettighed, henførelse af en fordring til sikkerhedsstillelsen eller tilsvarende rettigheder i henhold til udenlandsk ret.

Privilegerede kreditorer kan udøve betydelig indflydelse på insolvensbehandlingsforløbet. Når skyldner er en virksomhed, der kan rekonstrueres i henhold til loven om insolvens, kræver vedtagelsen af en beslutning om insolvensmetoden (konkurs eller rekonstruktion) mindst halvdelen af alle de privilegerede (og mutatis mutandis også de usikrede) kreditors stemmer ved skiftesamlingen målt på størrelsen af deres fordringer, medmindre mindst 90 % af de tilstedeværende kreditorer målt på størrelsen af deres fordringer stemmer for beslutningen. En privilegeret kreditor kan også give personer, som er i besiddelse af aktiverne, besked på, hvordan sikkerhedsstillelsen, der forpligter den pågældende, skal forvaltes, på den betingelse, at sådanne instrukser er beregnet på at sikre en forsvarlig forvaltning. Kurator er også bundet af instrukser fra privilegerede kreditorer med henblik på realisering af sikkerhedsstillelsen. Kuratorer kan afvise sådanne anvisninger, hvis de mener, at sikkerhedsstillelsen kan realiseres på mere gunstige betingelser, og i så tilfælde kan de indgive begæring til skifteretten om at ændre instrukserne som led i dennes tilsynsaktiviteter. Realisering af et formuegode, et krav eller et andet aktiv ved insolvensbehandling afslutter sikkerhedsstillelsen for de privilegerede kreditors krav, selv om den pågældende kreditor ikke har anmeldt kravet.

Privilegerede kreditors krav dækkes af det fulde provenu fra realiseringen med fradrag af kurators vederlag og omkostninger til forvaltning og realisering på et hvilket som helst tidspunkt i forløbet, idet der tages hensyn til tidspunktet for sikkerhedsstillelsens ikrafttrædelse. Den ikkedækkede del af de privilegerede kreditors krav, bortfalder ikke som følge af konkursen, men dækkes forholdsmæssigt samtidig med usikrede kreditors krav.

Alle andre kreditorer er usikrede. De står svagere i forbindelse med insolvensbehandlingen, og statistikken viser, at den forventede dækning af deres krav normalt er langt lavere.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Kuratorerne kan anvende aktiverne i boet ved konkursbehandlingen. Kurator får tilladelse til at realisere boet samt til at udøve skyldnerens rettigheder og opfylde dennes forpligtelser i spørgsmål vedrørende boet. Kurator udøver navnlig aktionærrettigheder knyttet til aktiver i konkursboet, træffer beslutninger om forretningshemmeligheder og andre fortrolige spørgsmål, handler i egenskab af arbejdsgiver i forhold til skyldners ansatte og er ansvarlig for driften af skyldners virksomhed, bogføring og overholdelse af skattereglerne. Kuratorer har normalt til opgave at realisere boet.

I forbindelse med behandling af sager om rekonstruktion og gældssanering bevarer skyldneren disse rettigheder, dog med væsentlige begrænsninger.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

Krav mod boet og tilsvarende krav kan dækkes fuldt ud på et hvilket som helst tidspunkt, efter at insolvensafgørelsen er truffet.

Der skelnes mellem følgende:

krav mod boet, der opstår efter indledningen af insolvensbehandlingen eller efter indførelsen af et moratorium (særlig godtgørelse af kontante udgifter og honorarer til den midlertidige kurator, skyldners likvidator og medlemmer af kreditorudvalget og kreditorkrav, der er opstået som følge af lånefinansiering)

krav mod boet efter insolvensafgørelsen (navnlig udgifter og salær til kurator, skatter, afgifter, told, bidrag til sociale sikringsordninger, bidrag til den statslige beskæftigelsespolitik og offentlige sygeforsikringsbidrag)

fordringer svarende til krav mod boet (navnlig krav fra skyldnerens medarbejdere i henhold til arbejdsmarkedslovgivningen og kreditorernes krav vedrørende lovfastsat underholdsbidrag).

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

Anmeldelse af krav

Kreditorerne anmelder deres krav over for skifteretten ved hjælp af en standardblanket, og dette kan ske fra indledningen af insolvensbehandlingen frem til den frist, der fastsættes i insolvensafgørelsen, som er identisk for alle former for konkursbehandling: inden for to måneder. Skifteretten ser bort fra krav indgivet efter fristen, og disse dækkes ikke ved insolvensbehandlingen. Krav, der allerede er rejst over for retten, og retskraftige krav, herunder krav, der skal dækkes ved tvangsfuldbyrdelse eller udlæg, anmeldes ligeledes. En kreditor, der anmelder krav, eller som betragtes som registreret kreditor, kan trække kravet tilbage på et hvilket som helst tidspunkt i løbet af insolvensbehandlingen.

Anmeldelsen af et krav skal indeholde en forklaring på, hvordan kravet er opstået, og hvad beløbet er. Et krav skal altid opgøres i penge, også selv om der ikke er tale om et økonomisk aktiv. Alle dokumenter, der henvises til i anmeldelsen af kravet, skal vedlægges anmeldelsen. Muligheden for at fuldbyrde et krav skal påvises ved et officielt bekræftet dokument.

For så vidt angår forældelsesfristen eller fristen for rettighedernes udløb har en ansøgning om anmeldelse af et krav samme virkninger som et sagsanlæg eller påberåbelse af en rettighed ved domstolene; denne periode begynder på datoen, hvor anmodningen indgives til skifteretten.

Kreditor er ansvarlig for nøjagtigheden af oplysningerne i ansøgningen om anmeldelse af et krav. På grundlag af en henstilling fra kurator kan skifteretten indføre sanktioner, hvis kravets størrelse er angivet for højt (med mere end 100 %), ved at pålægge indbetaling af et beløb til boet, som fastsættes under hensyntagen til alle omstændigheder vedrørende anmeldelsen af kravet og en gennemgang af selve kravet, op til det beløb, hvormed beløbsangivelsen i kravet oversteg den faktiske vurderede værdi.

Der ses bort fra en kreditors ret til at få dækket et krav fra sikkerhedsstillelsen, hvis det er anmeldt i forkert rækkefølge, eller hvis man ved gennemgangen finder, at det niveau, der skulle have været sikret, er angivet mere end 100 % for højt. I så fald kan kreditoren straffes af skifteretten og beordres til at betale et pengebeløb til privilegerede kreditorer, der har anmeldt krav med sikkerhedsstillelse vedrørende de samme aktiver. Beløbets størrelse fastsættes af skifteretten under hensyntagen til alle omstændighederne for udøvelsen og gennemgangen af retten til at få kravet dækket af sikkerhedsstillelsen op til det beløb, hvormed værdien af sikkerhedsstillelsen i anmodningen oversteg den vurderede værdi af sikkerhedsstillelsen.

Kontrol af anmeldte fordringer

Anmeldte krav behandles først af kurator, som hovedsagelig krydskontrollerer dem med de ledsagende dokumenter og skyldnerens regnskaber og opgørelser, der føres i henhold til den specifikke lovgivning. Kuratoren opfordrer dernæst skyldneren til at kommentere kravene. Når det er relevant, foretager kurator de nødvendige undersøgelser af kravene i samarbejde med myndighederne, som er forpligtet til at samarbejde.

Hvis et anmeldt krav er fejlbehæftet eller ufuldstændigt, opfordrer kurator kreditor til at korrigere eller færdiggøre det inden for 15 dage, medmindre han fastsætter en længere frist. Kuratoren informerer om proceduren, der skal følges i denne forbindelse. Kuratoren fremlægger krav, der ikke færdiggøres eller korrigeres behørigt og rettidigt, for skifteretten med henblik på at få en afgørelse om, at der skal ses bort fra det pågældende anmeldte krav. Kreditor skal underrettes herom.

Kuratoren udarbejder en liste over de anmeldte krav. Privilegerede kreditorer opføres separat. Såfremt krav afvises af kurator, skal dette udtrykkeligt anføres. For alle kreditorer angives de oplysninger, der er nødvendige for at identificere dem og for at vurdere, hvordan kravet er opstået, dets størrelse og placering i rækkefølgen. For privilegerede kreditorer angives desuden årsagen til og metoden for sikkerhedsstillelsen.

Listen over krav offentliggøres af skifteretten i insolvensregistret forud for fordringsprøvelsen. Skifteretten offentliggør ligeledes straks enhver ændring af gældbogen i insolvensregistret.

De anmeldte krav kontrolleres herefter ved en fordringsprøvelse, der foranstalles af skifteretten. Tid og sted for dette retsmøde fastsættes af skifteretten i insolvensafgørelsen. Kreditorerne har indtil afslutningen af retsmødet med fordringsprøvelsen til at ændre størrelsen af deres anmeldte krav, så længe kravets størrelse ikke er blevet fastslået. Men de kan ikke ændre begrundelsen for, hvorfor det anmeldte krav opstod, eller dets placering i rækkefølgen.

Afvisning af krav

Ægtheden, beløbet og rangordningen af alle anmeldte krav kan afvises af a) kurator, b) skyldner og c) registrerede kreditorer.

En registreret kreditors afvisning af en anden kreditors krav skal omfatte de samme oplysninger som et sagsanlæg i henhold til den civile retsplejelov, og det skal præciseres, om det er ægtheden, beløbet eller prioriteringsrækkefølgen, der afvises. Afslaget indgives på en standardblanket.

I loven om insolvens anerkendes følgende typer af afvisninger:

afvisning af ægtheden af et krav — det påstås, at kravet aldrig er opstået, eller at det er bortfaldet eller helt forældet

afvisning af kravets størrelse — det påstås, at skyldners hæftelse er lavere end det anmeldte krav (personen, der afviser kravets størrelse, skal ligeledes angive kravets faktiske størrelse)

afvisning af kravets placering i rangordningen — det gøres gældende, at kravet er placeret lavere på listen end angivet i det anmeldte krav, eller retten til at få kravet dækket gennem sikkerhedsstillelsen afvises (personen, der afviser kravets placering i prioriteringsrækkefølgen, skal ligeledes angive kravets korrekte placering).

Hvis en registreret kreditor afviser en anden registreret kreditors krav, bliver disse kreditorer parter i en sideløbende tvist. Kuratorer, som ønsker at bistå en part i en sideløbende tvist, hvori de ikke selv er part, har ret til at intervenere.

Afgørelser om ægthed, beløb og prioriteringsrækkefølgen for afviste krav træffes af skifteretten.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

Konkursboet realiseres i forbindelse med konkursbehandlingen. Dette betyder, at alle aktiver tilhørende boet opgøres i likvider med henblik på en forholdsmæssig fyldestgørelse af kreditorerne. Boet realiseres af kurator. Dette trin kan først gennemføres, når konkursaafgørelsen bliver endelig, og den første skiftesamling har været afholdt. Der findes en undtagelse for aktiver, hvor der foreligger en umiddelbar risiko for ødelæggelse eller forringelse. Skifteretten kan ligeledes indrømme en undtagelse af andre grunde. Realiseringen af boet ophæver alle virkninger af en kendelse om tvangsfuldbyrdelse eller udlæg samt andre mangler vedrørende realiseringen af aktiverne, medmindre andet er fastsat ved lov.

Konkursboet kan sælges ved:

offentlig auktion

salg af løsøre og fast ejendom i henhold til fuldbyrdelsesbestemmelserne i den civile retsplejelov

salg af aktiver uden for auktion

salg på auktion, der gennemføres af en foged.

Hvis provenuet af realiseringen af boet ikke er tilstrækkeligt til at dække alle krav, afregnes kurators honorar og kontante udgifter først efterfulgt af kreditorernes krav, som er opstået i løbet af moratoriet, kreditorers krav som følge af lånefinansiering, omkostninger (pro rata) i forbindelse med vedligeholdelse og administration af boet, arbejdsretlige krav fra skyldnerens ansatte og herefter kreditorernes krav til underhold og endelig krav i form af erstatning for skader på helbredet. Andre krav dækkes forholdsmæssigt.

Når godkendelsen af den endelige rapport bliver endelig, fremlægger kurator et forslag til afgørelse om udlodningen af boet for skifteretten med angivelse af, hvor meget de enkelte krav på den reviderede liste over registrerede krav skal modtage. På grundlag af dette afsiger retten kendelse om udlodningen af boet, hvori den fastsætter de beløb, der skal udbetales til kreditorerne. Alle kreditorer, der er medtaget på udlodningsplanen, får dækket deres krav i forhold til den vurderede størrelse af deres krav. Inden udlodningen foretages, dækkes endnu ubetalte krav, som kan betales på et hvilket som helst tidspunkt under konkursbehandlingen.

Der drejer sig om krav mod boet — navnlig kontante udgifter og salg til kurator, udgifter til vedligeholdelse og forvaltning af skyldnerens bo, skatter, afgifter, bidrag til sociale sikringsordninger, bidrag til den statslige beskæftigelsespolitik, offentlige sygeforsikringsbidrag)

tilsvarende krav — krav fra skyldnerens medarbejdere i henhold til arbejdslovgivningen, kreditorers krav på erstatning for skader på helbredet, krav fra det offentlige osv.

sikrede krav.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

Afslutning af konkurs

Når boet er realiseret, fremlægger kurator en endelig rapport for skifteretten. Den endelige rapport skal indeholde en beskrivelse af kurators aktiviteter og omfatte en kvantificering af de økonomiske resultater af disse. Den skal indeholde en kvantificering af beløbet, der skal fordeles mellem kreditorerne, og udpege disse kreditorer med angivelse af størrelsen af deres andele af det samlede beløb. Sammen med den endelige rapport fremlægger kurator en opgørelse af sit honorar og sine udgifter for skifteretten.

Skifteretten gennemgår kurators endelige rapport og faktura og korrigerer efter samråd med kuratoren eventuelle fejl og udeladelser heri. Skifteretten giver parterne meddelelse om kurators reviderede endelige rapport ved at offentliggøre den i form af en offentlig bekendtgørelse. Når godkendelsen af den endelige rapport bliver endelig, fremlægger kurator et forslag til afgørelse om udlodningen af boet for skifteretten med angivelse af, hvor meget de enkelte krav på den reviderede liste over registrerede krav skal modtage. Herefter afsiger skifteretten kendelse om udlodningen af boet, hvori den fastsætter de beløb, der skal udbetales til kreditorerne. Alle kreditorer, der er medtaget på udlodningsplanen, får dækket deres krav i forhold til den vurderede størrelse af deres krav. I udlodningskendelsen giver skifteretten kurator en frist for fuldbyrdelsen, som ikke må være længere end to måneder fra den dato, hvor udlodningskendelsen får retskraft.

Konkursbehandlingen afsluttes med aflevering af kurators rapport om fuldbyrdelsen af udlodningskendelsen og skifterettens afgørelse om at afslutte sagen. Skifteretten beslutter ligeledes at afslutte insolvensbehandlingen i visse andre situationer, der foreskrives af lovgivningen, f.eks. hvis det konstateres, at skyldnerens aktiver tydeligvis er utilstrækkelige til at dække kreditorernes krav. Når afgørelsen om afslutning af insolvensbehandlingen bliver endelig, afsluttes insolvensbehandlingen.

Afslutning af rekonstruktion

Rekonstruktion slutter med skifterettens afgørelse, hvori den anerkender gennemførelsen af rekonstruktionsplanen eller væsentlige dele heraf. Det er ikke muligt at påklage afgørelsen.

Rekonstruktion kan også afsluttes ved skifterettens beslutning om at ændre en rekonstruktion til konkurs. Dette kan ske i tilfælde, der er fastsat i lovgivningen, navnlig når der opstår problemer i forbindelse med godkendelse og efterlevelse af rekonstruktionsplanen. Skifteretten kan ikke træffe afgørelse om at ændre rekonstruktion til konkurs, hvis centrale dele af rekonstruktionsplanen allerede er gennemført. Skifterettens afgørelse om at ændre en rekonstruktion til en konkurs kan appelleres af skyldneren, ansøgeren om rekonstruktion, kurator eller kreditorudvalget. Når skifteretten beslutter at ændre en rekonstruktion til konkurs, gælder virkningerne af en konkurserklæring, medmindre skifteretten i sin afgørelse har fastsat andre betingelser for denne ændring.

Afslutning af gældssaneringsbehandling

Gældssanering afsluttes med skifterettens afgørelse, hvorved den anerkender gennemførelsen af gældssaneringen eller konstaterer, at en gældssanering ikke har kunnet gennemføres. Skifterettens afgørelse kan appelleres af skyldneren, kurator og kreditorerne. Hvis skifteretten træffer en afgørelse, hvorved den anerkender gennemførelsen af gældssaneringen, og skyldneren opfylder alle sine forpligtelser i henhold til den godkendte gældssaneringsmetode på behørig vis og rettidigt, træffer skifteretten en supplerende afgørelse, hvorved, der skyldneren fritages for betaling af krav, der er en del af gældssaneringsproceduren, i det omfang de endnu ikke er dækket. Fritagelsen omfatter ikke fordringer, der er opstået efterfølgende.

Gældssaneringen kan ligeledes afsluttes, når retten annullerer den godkendte gældssanering. Samtidig træffer den afgørelse om en passende måde at behandle skyldnerens insolvens på gennem konkurs eller afslutter insolvensbehandlingen, hvis skyldneren ikke ejer nogen aktiver. Annulleringen af den godkendte gældssanering sker i de tilfælde, der foreskrives i lovgivningen, navnlig skyldnerens manglende overholdelse af betingelserne for gældssaneringen.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlings afslutning?

I en konkurssag vedrørende aktiver tilhørende en fysisk person (på et hvilket som helst tidspunkt efter afslutningen af konkurssagen) eller en juridisk person (indtil denne opløses ved sletning fra et offentligt register), efter at sagen er afsluttet, kan der fortages udlæg eller ske tvangsfuldbyrdelse i forbindelse med et krav, der er konstateret, og som skyldner ikke afviser, og som ikke er blevet dækket i løbet af konkursbehandlingen. Når der indgives en anmodning om tvangsfuldbyrdelse, skal der kun fremlægges en godkendelse og en rapport om valideringen af det pågældende krav i forbindelse med konkursbehandlingen. Denne ret forældes 10 år efter afslutningen af konkursbehandlingen, og forældelsesfristen indledes på datoen for beslutningen om at afslutte sagen.

I forbindelse med rekonstruktion kan der afsiges kendelse om tvangsfuldbyrdelse og udlæg over for skyldneren, og disse kan gennemføres med henblik på at inddrive en fordring i henhold til rekonstruktionsplanen, efter at rekonstruktionsplanen er trådt i kraft. Men hvis kravet er blevet afvist, er tvangsfuldbyrdelse eller udlæg kun muligt, hvis skifterettens afgørelse med konstatering af kravet er blevet endelig; ansøgningen skal vedlægges denne afgørelse.

I forbindelse med gældssanering er det ikke længere muligt at dække kreditorernes krav gennem tvangsfuldbyrdelse eller udlæg efter gældssaneringen og fritagelsen af de resterende krav for betaling. Det er uden betydning, om kreditorerne delvist har fået dækket deres krav ved behandlingen af gældssaneringen, eller om de overhovedet har anmeldt deres krav i forbindelse med insolvensbehandlingen.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

Omkostninger — navnlig kurators honorar og udgifter — skal dækkes af boet, dvs. de skal afholdes af skyldner.

Eftersom konkursboet ikke altid er stort nok til at dække omkostningerne, kan skifteretten, inden den træffer afgørelse om insolvensanmodningen, kræve, at den part, der ønsker at indlede insolvensbehandlingen, indbetaler et forskud på udgifterne ved insolvensbehandling inden en bestemt frist, når dette er nødvendigt for at dække udgifterne til behandlingen, og de nødvendige ressourcer ikke kan sikres på anden måde. Dette gælder også, selv om det er klart, at skyldner ikke har nogen aktiver. I loven fastsættes der en øvre grænse for størrelsen af disse forskud. Hvis flere begærer insolvens, betaler de forskuddet solidarisk.

Hvis boet ikke er i stand til at dække udgifterne, dækkes den resterende del af forskuddet på udgifterne til insolvensbehandlingen, dvs. afholdes af den, der indgiver begæringen.

Hvis forskuddet heller ikke dækker omkostningerne afholdes disse af staten, dog med en grænse på 50 000 CZK for så vidt angår honoraret til kurator og 50 000 CZK til kurators udgifter.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

Skyldnerens retshandlinger, som har til formål at mindske muligheden for, at kreditorerne kan få dækket deres krav, eller at stille visse kreditorer gunstigere i forhold til andre, er ikke retskraftige. Enhver udeladelse fra skyldnerens side i denne henseende betragtes ligeledes som en retshandling. Der findes tre kategorier af sådanne handlinger uden retskraft: a) retshandlinger uden tilstrækkelig godtgørelse, b) præferentielle retshandlinger, der fører til en situation, hvor en kreditor på bekostning af andre kreditorer opnår en højere dækning, end vedkommende ellers ville have opnået ved konkursbehandlingen, c) retshandlinger, hvor skyldner bevidst forhindrer kreditor i at få dækket sit krav, hvis modparten havde kendskab til denne hensigt eller burde have haft kendskab til den i lyset af alle omstændighederne.

At sådanne retshandlinger er uden retskraft, herunder sådanne som i insolvensloven karakteriseres som uden retskraft, og som skyldneren har foretaget sig efter indledning af gældssaneringssagen, fremgår af den afgørelse, som skifteretten har truffet inden for rammerne af en sag, som kurator har anlagt for at omstøde skyldnerens dispositioner (omstødsessag), medmindre andet er fastsat i insolvensloven. Kuratoren kan anlægge sag for at få ophævet en transaktion senest et år efter den dato, hvor insolvensafgørelsen træder i kraft. Hvis sagen ikke anlægges inden for den fastsatte frist, udløber fristen for at kræve en transaktion ophævet. Skyldnerens godtgørelse for retshandlinger uden retskraft udgør en del af boet, når afgørelsen om at ophæve transaktionen bliver endelig.

En retshandlings manglende retskraft berører ikke dens gyldighed. Men i forbindelse med en insolvensprocedure bliver skyldnerens godtgørelse for retshandlinger uden retskraft en del af boet. Hvis skyldnerens oprindelige godtgørelse for en retshandling uden retskraft ikke kan overgå til boet, skal der ydes passende kompensation.

Skifteretten er ikke bundet af en afgørelse truffet af en anden domstol eller en anden myndighed, der i løbet af insolvensbehandlingen fastslår, at en retshandling vedrørende skyldnerens aktiver eller passiver er ugyldig, eller hvis man på anden måde når frem til en sådan konstatering. I løbet af insolvensbehandlingen må kun skifteretten undersøge gyldigheden af en sådan retshandling. Hvis det efterfølgende fastslås i den endelige afgørelse, at en retshandling vedrørende skyldners aktiver eller passiver er ugyldig, skal det økonomiske udbytte i form af godtgørelsen tilbagegives til boet.

Hvis en retshandling vedrørende skyldners aktiver eller passiver kendes ugyldig i en domstolsafgørelse, der blev eksigibel forud for indledningen af insolvensbehandlingen, behandles retshandlingen, som dommen vedrører, ligeledes som ugyldig i forbindelse med insolvensbehandlingen.

Specifikke bestemmelser for visse kategorier af krav

Særlige regler for følgende kategorier af krav:

krav mod boet, der opstår efter indledningen af insolvensbehandlingen eller efter erklæringen om et moratorium

krav mod boet, der opstår efter insolvensafgørelsen

krav svarende til krav mod boet

efterstillede krav

krav fra skyldners aktionærer eller medlemmer, der opstår i forbindelse med deres deltagelse i selskabet, eller

krav, der er fuldkommen udelukket fra dækning i løbet af insolvensbehandlingen.

Sidste opdatering: 03/11/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.